

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

**w sprawie szczegółowego sposobu gospodarowania
składnikami rzeczowymi majątku ruchomego Skarbu Państwa**

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1182, z późn. zm.¹⁾), zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy sposób gospodarowania składnikami rzeczowymi majątku ruchomego, ich sprzedaży, dzierżawy, najmu, przekazywania i darowizny, a także likwidacji przez organy administracji publicznej oraz kierowników jednostek, w ramach gospodarowania nabytym lub powierzonym tym organom lub jednostkom mieniem Skarbu Państwa.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) jednostce – należy przez to rozumieć organy administracji publicznej oraz kierowników jednostek;
- 2) zbędnych składnikach rzeczowych majątku ruchomego - należy przez to rozumieć składniki rzeczowe majątku ruchomego, które:
 - a) nie są i nie będą mogły być wykorzystane w realizacji zadań związanych z działalnością jednostki lub
 - b) nie nadają się do użytkowania ze sprzętem używanym w jednostce, a ich przystosowanie

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1669, 1735, 2024, 2243 i 2270 oraz z 2019 r. poz. 229, 447, 492, 730, 823 i 1309.

- byłoby technicznie lub ekonomicznie nieuzasadnione, lub
- c) nie nadają się do dalszego użytku, a ich naprawa lub dostosowanie byłyby ekonomicznie nieuzasadnione;
- 3) zużytych składnikach rzeczowych majątku ruchomego - należy przez to rozumieć składniki rzeczowe majątku ruchomego:
- a) posiadające wady lub uszkodzenia, których naprawa byłaby ekonomicznie nieuzasadniona, lub
 - b) zagrażające bezpieczeństwu użytkowników lub najbliższego otoczenia, lub
 - c) które całkowicie utraciły wartość użytkową, lub
 - d) które są technicznie przestarzałe, a ich remont byłby ekonomicznie nieuzasadniony;
- 4) znacznej wartości - należy przez to rozumieć wartość przekraczającą 24 000 złotych.

Rozdział 2

Sposób gospodarowania składnikami rzeczowymi majątku ruchomego

§ 3. Jednostka przy zagospodarowaniu składników rzeczowych majątku ruchomego ustala wartość poszczególnych składników według ich wartości rynkowej, na podstawie przeciętnych cen stosowanych w obrocie rzeczami tego samego rodzaju i gatunku, z uwzględnieniem ich stanu i stopnia zużycia oraz popytu na nie, chyba że z przepisów szczególnych wynika inaczej.

§ 4. 1. Jednostka wykorzystuje składniki rzeczowe majątku ruchomego do realizacji swoich zadań oraz gospodaruje tymi składnikami w sposób oszczędny i racjonalny.

2. Jednostka utrzymuje składniki rzeczowe majątku ruchomego w stanie nie pogorszonym, z wyjątkiem zużycia będącego następstwem prawidłowego używania składnika.

3. Składniki rzeczowe majątku ruchomego jednostki mogą być wykorzystywane do jednoczesnej realizacji zadań innych jednostek, jeżeli nie ogranicza to wykonywania własnych zadań jednostki i nie powoduje powstania dodatkowych kosztów po jej stronie.

§ 5. 1. Jednostka analizuje na bieżąco stan majątku ruchomego, z uwzględnieniem jego stanu technicznego oraz przydatności do dalszego użytkowania.

2. W przypadku stwierdzenia w toku bieżącej działalności albo w trakcie inwentaryzacji, że składniki rzeczowe majątku ruchomego spełniają kryteria, o których mowa w § 2 pkt 2 lub 3,

jednostka powołuje komisję do oceny przydatności tych składników do dalszego użytkowania. Komisja przedstawia propozycje dotyczące dalszego użytkowania albo zakwalifikowania tych składników do kategorii majątku zbędnego lub zużytego, z przeznaczeniem do zagospodarowania w sposób określony w § 8.

3. W skład komisji powołuje się co najmniej trzy osoby spośród pracowników jednostki, przy czym skład komisji może być mniejszy, jeżeli liczba pracowników uniemożliwia powołanie do jej składu trzech osób.

4. Komisja sporządza protokół z przeprowadzonej oceny, o której mowa w ust. 2.

5. Do protokołu, o którym mowa w ust. 4, komisja załącza wykaz zużytych i zbędnych składników rzeczowych majątku ruchomego, z propozycją sposobu ich zagospodarowania.

§ 6. Przed wyborem sposobu zagospodarowania składników rzeczowych majątku ruchomego jednostka ustala wartość poszczególnych składników rzeczowych majątku ruchomego.

§ 7. 1. O zakwalifikowaniu składnika rzeczowego majątku ruchomego do kategorii majątku zbędnego lub zużytego oraz o sposobie jego zagospodarowania decyduje jednostka.

2. Jednostka zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej jednostki informację o zbędnych i zużytych składnikach rzeczowych majątku ruchomego, których wartość przekracza 1 200 złotych.

§ 8. 1. Zbędne lub zużyte składniki rzeczowe majątku ruchomego mogą być przedmiotem sprzedaży, oddania w najem lub dzierżawę, nieodpłatnego przekazania oraz darowizny, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Zbędne lub zużyte składniki rzeczowe majątku ruchomego o znacznej wartości mogą być przedmiotem darowizny, jeżeli ich sprzedaż nie dojdzie do skutku.

3. Przy gospodarowaniu zbędnymi składnikami rzeczowymi majątku ruchomego uwzględnia się, w pierwszej kolejności, potrzeby innych jednostek.

4. Zbędne lub zużyte składniki rzeczowe majątku ruchomego, niezagospodarowane w sposób, o którym mowa w ust. 1, mogą być zlikwidowane.

5. Decyzja o zagospodarowaniu składników rzeczowych majątku ruchomego o wartości przekraczającej 200 000 złotych, określonej na dzień podjęcia decyzji o zagospodarowaniu w sposób, o którym mowa w ust. 1 i 4, jest podejmowana w porozumieniu z Prezesem Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 3

Sprzedaż, dzierżawa oraz najem zbędnych lub zużytych składników rzeczowych majątku ruchomego

§ 9. 1. Jednostka dokonuje sprzedaży składników rzeczowego majątku ruchomego o wartości przekraczającej wartość, o której mowa w § 7 ust. 2, w trybie:

- 1) przetargu publicznego,
- 2) publicznego zaproszenia do negocjacji albo
- 3) aukcji.

2. Trybu aukcji nie stosuje się w przypadku sprzedaży składników rzeczowych majątku ruchomego o znacznej wartości.

3. Aukcja może być przeprowadzona w formie elektronicznej, w tym z wykorzystaniem ogólnodostępnych internetowych portali aukcyjnych.

§ 10. 1. Przetarg publiczny ogłasza, organizuje i przeprowadza jednostka.

2. Czynności związane z przeprowadzeniem przetargu publicznego wykonuje komisja przetargowa w składzie co najmniej trzyosobowym, powołana spośród pracowników jednostki, przy czym skład komisji może być mniejszy, jeżeli liczba pracowników uniemożliwia powołanie składu trzech osób.

§ 11. 1. Cenę wywoławczą składnika rzeczowego majątku ruchomego w przetargu publicznym ustala się w wysokości odpowiadającej wartości, o której mowa w § 6.

2. Sprzedaż składnika rzeczowego majątku ruchomego w trybie przetargu publicznego nie może nastąpić za cenę niższą od ceny wywoławczej, z zastrzeżeniem § 23 ust. 2.

§ 12. Przedmiotem przetargu publicznego może być jeden lub więcej składników rzeczowych majątku ruchomego.

§ 13. Ogłoszenie o przetargu publicznym określa w szczególności:

- 1) nazwę i siedzibę jednostki;
- 2) miejsce i termin przeprowadzenia przetargu publicznego;
- 3) miejsce i termin, w którym można obejrzeć składniki rzeczowe majątku ruchomego, będące przedmiotem sprzedaży;

- 4) rodzaj, typy i ilość składników rzeczowych majątku ruchomego, będących przedmiotem sprzedaży;
- 5) wysokość wadium oraz formę, termin i miejsce jego wniesienia;
- 6) cenę wywoławczą;
- 7) wymagania, jakim powinna odpowiadać oferta;
- 8) termin, miejsce i tryb złożenia oferty oraz okres, w którym oferta jest wiążąca;
- 9) zastrzeżenie, że organizatorowi przetargu publicznego przysługuje prawo zamknięcia tego przetargu bez wybrania którejkolwiek z ofert, bez podania przyczyn;
- 10) informację o treści przepisów, o których mowa w § 16, § 17 i § 19;
- 11) termin zawarcia umowy sprzedaży składnika rzeczowego majątku ruchomego.

§ 14. W jednym ogłoszeniu można zamieścić informację o więcej niż jednym przetargu publicznym.

§ 15. 1. Ogłoszenie o przetargu publicznym zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej jednostki.

2. Ogłoszenie o przetargu publicznym zamieszcza się także w miejscu publicznie dostępnym w lokalu jednostki, a także w innych miejscach przyjętych zwyczajowo do umieszczania ogłoszeń.

3. Między datą ogłoszenia o przetargu publicznym a terminem składania ofert powinno upłynąć co najmniej 14 dni.

§ 16. 1. Warunkiem przystąpienia do przetargu publicznego jest wniesienie wadium w wysokości 10% ceny wywoławczej składnika rzeczowego majątku ruchomego, będącego przedmiotem sprzedaży.

2. Wadium wnosi się wyłącznie w gotówce.

3. Wadium złożone przez oferentów, których oferty nie zostały wybrane lub zostały odrzucone, zwraca się w terminie 7 dni, odpowiednio od dnia dokonania wyboru lub odrzucenia oferty.

4. Wadium złożone przez nabywcę zalicza się na poczet ceny.

5. Wadium nie podlega zwrotowi, w przypadku gdy oferent, który wygrał przetarg publiczny, uchyli się od zawarcia umowy sprzedaży.

§ 17. 1. Oferta pisemna złożona w toku przetargu publicznego powinna zawierać:

- 1) imię, nazwisko i adres lub nazwę (firmę) i siedzibę oferenta;
- 2) oferowaną cenę i warunki jej zapłaty;
- 3) oświadczenie oferenta, że zapoznał się ze stanem składnika rzeczowego majątku ruchomego, będącego przedmiotem przetargu publicznego lub że ponosi odpowiedzialność za skutki wynikające z rezygnacji z oględzin;
- 4) inne dane wymagane przez organizatora przetargu publicznym, określone w ogłoszeniu o przetargu.

2. Ofertę wraz z wymaganymi dokumentami składa się w zaklejonej kopercie w miejscu i terminie określonym w ogłoszeniu o przetargu publicznym.

§ 18. Rozpoczynając przetarg publiczny, komisja przetargowa:

- 1) stwierdza prawidłowość ogłoszenia przetargu publicznego;
- 2) ustala liczbę zgłoszonych ofert oraz sprawdza wniesienie wymaganego wadium we wskazanym terminie, miejscu i formie;
- 3) otwiera koperty z ofertami złożone w terminie i miejscu wskazanym w ogłoszeniu o przetargu publicznym.

§ 19. 1. Komisja przetargowa odrzuca ofertę, jeżeli:

- 1) została złożona po wyznaczonym terminie, w niewłaściwym miejscu lub przez oferenta, który nie wniósł wadium;
- 2) nie zawiera danych i dokumentów, o których mowa w § 17 ust. 1, lub są one niekompletne, nieczytelne lub budzą inną wątpliwość, zaś złożenie wyjaśnień mogłoby prowadzić do uznania jej za nową ofertę.

2. Komisja przetargowa zawiadamia niezwłocznie oferenta o odrzuceniu oferty.

§ 20. Przetarg publiczny może się odbyć, jeżeli zostanie złożona co najmniej jedna oferta.

§ 21. 1. Komisja przetargowa wybiera oferenta, który zaoferował najwyższą cenę.

2. Zbędnych i zużytych składników rzeczowych majątku ruchomego jednostki organizacyjnej oraz jednostki organizacyjnej podległej temu samemu organowi lub przez niego nadzorowanej nie mogą nabywać:

- 1) kierownik jednostki;

- 2) główny księgowy jednostki organizacyjnej;
- 3) osoby odpowiedzialne za gospodarkę majątkową w jednostce organizacyjnej;
- 4) osoby biorące udział w podejmowaniu decyzji o zakwalifikowaniu tych składników do kategorii majątku zbędnego lub zużytego;
- 5) osoby pozostające z osobami, o których mowa w pkt 1-4, w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa albo w innym stosunku faktycznym mogącym budzić wątpliwości co do bezstronności lub bezinteresowności osób, o których mowa w pkt 1-4.

3. W razie ustalenia, że kilku oferentów zaoferowało tę samą cenę, komisja przetargowa postanawia o kontynuowaniu przetargu publicznego w formie aukcji między tymi oferentami. Do aukcji przepisy § 28-34 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku aukcji, o której mowa w ust. 3, komisja przetargowa zawiadamia oferentów, którzy złożyli równorzędne oferty, o terminie i miejscu przeprowadzenia aukcji.

§ 22. 1. Nabywca jest zobowiązany zapłacić cenę nabycia w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia zawarcia umowy sprzedaży.

2. Wydanie przedmiotu sprzedaży następuje niezwłocznie po zapłaceniu przez nabywcę ceny nabycia.

§ 23. 1. Jeżeli pierwszy przetarg publiczny nie zostanie zakończony zawarciem umowy sprzedaży, jednostka ogłasza drugi przetarg publiczny.

2. Drugi przetarg publiczny przeprowadza się w terminie do 3 miesięcy od dnia zamknięcia pierwszego przetargu publicznego. Cena wywoławcza w drugim przetargu publicznym może zostać obniżona, jednak nie więcej niż o połowę ceny wywoławczej z pierwszego przetargu publicznego.

§ 24. 1. Komisja przetargowa sporządza protokół z przebiegu przetargu publicznego, który powinien zawierać w szczególności:

- 1) określenie miejsca i czasu przetargu publicznym;
- 2) imiona i nazwiska oraz podpisy członków komisji przetargowej;
- 3) wysokość ceny wywoławczej;
- 4) zestawienie ofert, które wpłynęły w odpowiedzi na ogłoszenie;
- 5) najwyższą cenę zaoferowaną za przedmiot sprzedaży;
- 6) imię, nazwisko (firmę) i miejsce zamieszkania nabywcy lub jego siedzibę;

- 7) wysokość ceny nabycia i oznaczenie kwoty, jaką nabywca uiszczył na poczet ceny;
- 8) wnioski i oświadczenia członków komisji przetargowej
- 9) informacje o uiszczeniu lub nieuiszczeniu ceny nabycia w terminie, o którym mowa w § 22 ust. 1.

3. Protokół, o którym mowa w ust. 1, zatwierdza jednostka.

§ 25. 1. Jednostka może sprzedawać w trybie publicznego zaproszenia do negocjacji składniki rzeczowe majątku ruchomego, jeżeli składniki mają cechy sprzętu specjalistycznego, wykorzystywanego do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych przez podmioty upoważnione do wykonywania tych czynności.

2. Do ogłoszenia o publicznym zaproszeniu do negocjacji przepisy § 13 stosuje się odpowiednio.

3. Jednostka występuje do wybranych przez siebie podmiotów, co do których można spodziewać się zainteresowania sprzedawanymi składnikami rzeczowymi majątku ruchomego, z informacją o publicznym zaproszeniu do negocjacji.

4. Celem publicznego zaproszenia do negocjacji jest uzyskanie w drodze negocjacji z oferentami najwyższej możliwej ceny za sprzedawane składniki rzeczowe majątku ruchomego.

§ 26. 1. Negocjacje prowadzi komisja w składzie co najmniej trzyosobowym, powołana spośród pracowników jednostki, przy czym skład komisji może być mniejszy, jeżeli liczba pracowników uniemożliwia powołanie składu trzech osób.

2. Jednostka ustala zasady działania komisji do spraw negocjacji.

3. Komisja sporządza ramowy program negocjacji, w którym przedkłada do zatwierdzenia warunki graniczne transakcji, w tym cenę wyjściową i cenę minimalną, do jakiej możliwe jest obniżenie ceny w negocjacjach.

4. Cena minimalna, o której mowa w ust. 3, nie może być niższa od wartości, o której mowa w § 6.

5. Warunki graniczne, z wyjątkiem ceny wyjściowej, nie mogą być udostępnione osobom trzecim.

§ 27. 1. Do sprzedaży składników rzeczowych majątku ruchomego w trybie aukcji przepisy § 11, § 12, § 15 ust. 1, § 16 ust. 1, 2 i 4, § 18, § 19, § 23 i § 24 stosuje się odpowiednio.

2. Aukcję prowadzi osoba wyznaczona przez jednostkę, zwana dalej „prowadzącym aukcję”.

§ 28. Po otwarciu aukcji prowadzący aukcję podaje licytantom (oferentom) do wiadomości:

- 1) przedmiot aukcji;
- 2) cenę wywoławczą;
- 3) warunki dotyczące wysokości postąpienia, o których mowa w § 31;
- 4) termin uiszczenia ceny nabycia;
- 5) zmiany w stanie faktycznym i prawnym przedmiotu aukcji, które zaszły po ogłoszeniu o aukcji;
- 6) nazwy (firmy) lub imiona i nazwiska licytantów, którzy wpłacili wadium i zostali dopuszczeni do aukcji.

§ 29. Aukcja może się odbyć, jeżeli przystąpił do niej co najmniej jeden licytant.

§ 30. Aukcja rozpoczyna się od podania ceny wywoławczej składnika rzeczowego majątku ruchomego przeznaczonego do sprzedaży.

§ 31. Postąpienie nie może wynosić mniej niż jeden procent ceny wywoławczej i więcej niż wysokość wadium. Zaoferowana cena przestaje wiązać licytanta, gdy inny licytant zaoferował cenę wyższą.

§ 32. Po ustaniu postąpień prowadzący aukcję, uprzedzając licytantów, po trzecim ogłoszeniu zamyka aukcję i udziela przybicia licytantowi, który zaoferował najwyższą cenę.

§ 33. Z chwilą przybicia następuje zawarcie umowy sprzedaży przedmiotu aukcji.

§ 34. Nabywca jest zobowiązany zapłacić cenę nabycia niezwłocznie po udzieleniu mu przybicia lub w terminie wyznaczonym przez prowadzącego aukcję, nie dłuższym niż 7 dni, licząc od dnia przybicia.

§ 35. Wydanie przedmiotu sprzedaży nabywcy następuje niezwłocznie po zapłaceniu ceny nabycia.

§ 36. 1. Zbędne składniki rzeczowe majątku ruchomego o wartości niższej niż kwota, o której mowa w § 7 ust. 2, posiadające ustaloną cenę, mogą być sprzedawane bez stosowania trybów określonych w § 9.

2. Składniki rzeczowe majątku ruchomego o łącznej wartości do 3 500 złotych, oddane

pracownikowi jednostki pozostającemu w stosunku pracy do użytku służbowego na okres co najmniej jednego roku, mogą zostać sprzedane temu pracownikowi z pominięciem trybów określonych w § 9.

3. Przepis ust. 2 stosuje się do osób pozostających w stosunku służby w rozumieniu art. 8 ust. 15 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963, z późn. zm.) oraz do osób delegowanych na podstawie odrębnych przepisów.

§ 37. Do oddania w najem lub dzierżawę składnika rzeczowego majątku ruchomego przepisy o sprzedaży tego składnika stosuje się odpowiednio.

Rozdział 4

Przekazywanie i darowizna składników rzeczowych majątku ruchomego

§ 38. 1. Jednostka może nieodpłatnie przekazać składniki rzeczowe majątku ruchomego innej jednostce lub jednostce samorządu terytorialnego na czas oznaczony, nieoznaczony albo bez zastrzeżenia obowiązku zwrotu.

2. Jednostka może nieodpłatnie przekazać składniki rzeczowe majątku ruchomego instytucji gospodarki budżetowej za pośrednictwem organu wykonującego wobec tej instytucji funkcję organu założycielskiego.

3. Nieodpłatne przekazanie następuje na pisemny wniosek zainteresowanego podmiotu lub organu, o którym mowa w ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 7.

4. Wniosek powinien zawierać w szczególności:

- 1) nazwę, siedzibę i adres podmiotu występującego o nieodpłatne przekazanie składnika rzeczowego majątku ruchomego;
- 2) wskazanie składnika rzeczowego majątku ruchomego, którego wniosek dotyczy;
- 3) oświadczenie, że przekazany składnik rzeczowy majątku ruchomego zostanie odebrany w terminie i miejscu wskazanym w protokole zdawczo-odbiorczym.

5. Wniosek jest rozpatrywany w terminie 60 dni od daty jego wpływu.

6. Nieodpłatnego przekazania dokonuje się na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego zawierającego w szczególności:

- 1) oznaczenie stron;
- 2) nazwę, rodzaj i cechy identyfikujące składnik rzeczowy majątku ruchomego;

- 3) wskazanie składników rzeczowych majątku ruchomego, a także wartości tych;
- 4) niezbędne informacje o składnikach rzeczowych majątku ruchomego;
- 5) okres, w którym składniki rzeczowe majątku ruchomego będą używane przez jednostkę korzystającą;
- 6) miejsce i termin odbioru składnika majątku ruchomego;
- 7) podpisy z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska osób upoważnionych do podpisania protokołu.

7. W przypadku wykonywania przez jednostkę samorządu terytorialnego zadań publicznych z zakresu administracji rządowej nieodpłatne przekazanie, służących do wykonywania tych zadań, składników rzeczowych majątku ruchomego może nastąpić bez wniosku, o którym mowa w ust. 3, na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego, o którym mowa w ust. 6.

8. Informacje o nieodpłatnym przekazaniu składników rzeczowych majątku ruchomego na rzecz jednostki samorządu terytorialnego zamieszczane są w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej jednostki.

§ 39. 1. Jednostka może dokonać darowizny składnika rzeczowego majątku ruchomego na rzecz instytucji kultury, publicznych szkół wyższych, jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. - Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59 z późn.zm.²), niebędących państwowymi jednostkami budżetowymi, oraz fundacji i organizacji pożytku publicznego, które prowadzą działalność charytatywną, opiekuńczą, kulturalną, leczniczą, oświatową, naukową, badawczo-rozwojową, wychowawczą, sportową lub turystyczną, z przeznaczeniem na realizację ich celów statutowych.

2. Składniki rzeczowe majątku ruchomego stanowiące dobra kultury, w tym zabytki w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2018 r. poz. 2067 oraz z 2019 r. poz. 730), oraz związane z tymi składnikami inne składniki rzeczowe majątku ruchomego, przekazuje się w formie darowizny instytucjom kultury.

3. Do darowizny, o której mowa w ust. 1, przepis § 38 ust. 6 stosuje się odpowiednio.

4. Wniosek o dokonanie darowizny powinien zawierać w szczególności statut zainteresowanego podmiotu, pisemne uzasadnienie potrzeb, wskazanie sposobu wykorzystania

² Zmiany niniejszej ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 2018 r. poz. 996, 1000, 1290, 1669 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 534, 761 i poz. 730.

składnika rzeczowego majątku ruchomego oraz zobowiązanie do pokrycia kosztów związanych z darowizną, w tym kosztów odbioru przedmiotu darowizny.

5. Informacje o darowiznach, o których mowa w ust. 1, zamieszczane są w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej jednostki.

§ 40. 1. Wartość składnika rzeczowego majątku ruchomego, przekazywanego w trybie § 38, określa się według wartości początkowej.

2. Wartość składnika rzeczowego majątku ruchomego, będącego przedmiotem darowizny w trybie § 39, określa się według wartości księgowej.

§ 41. Składniki rzeczowe majątku ruchomego, których dopuszczenie do obrotu handlowego wymaga uzyskania certyfikatu zgodności, mogą być przekazane nieodpłatnie podmiotom wykonującym stosowne badania, jeżeli koszt uzyskania certyfikatu zgodności przekraczałby spodziewane wpływy ze sprzedaży tych składników, a mogą one być wykorzystane do celów naukowo-badawczych.

Rozdział 5

Likwidacja zbędnych lub zużytych składników rzeczowych majątku ruchomego

§ 42. 1. Likwidacji zbędnych lub zużytych składników rzeczowych majątku ruchomego dokonuje się w trybie sprzedaży na surowce wtórne albo przez zniszczenie, w przypadku, gdy ich sprzedaż na surowce wtórne nie doszła do skutku lub była bezzasadna.

2. Zużyte składniki rzeczowe majątku ruchomego, stanowiące odpady w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2019 r. poz.701), są unieszkodliwiane.

3. Składniki rzeczowe majątku ruchomego, które były wykorzystywane do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych przez podmioty upoważnione do wykonywania tych czynności, mogą być zniszczone bez próby sprzedaży, nieodpłatnego przekazania, darowizny lub sprzedaży na surowce wtórne.

4. Zniszczenia dokonuje komisja likwidacyjna w składzie co najmniej trzyosobowym, powołana spośród pracowników jednostki, przy czym skład komisji może być mniejszy, jeżeli liczba pracowników uniemożliwia powołanie do jej składu trzech osób.

5. Z czynności zniszczenia komisja likwidacyjna sporządza protokół zawierający następujące dane:

- 1) datę zniszczenia;
- 2) nazwę, rodzaj, cechy identyfikujące oraz wartość składnika rzeczowego majątku ruchomego;
- 3) przyczynę zniszczenia;
- 4) imiona i nazwiska oraz podpisy członków komisji likwidacyjnej.

6. Unieszkodliwienia składników rzeczowych majątku ruchomego dokonują przedsiębiorcy prowadzący działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów, którzy uzyskali zezwolenie na przetwarzanie odpadów na podstawie art. 41 ustawy o odpadach lub którzy zostali wskazani w ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. - Prawo atomowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 792, 1669, 227 oraz z 2019 r. poz. 730).

Rozdział 6

Przepis końcowy

§ 43. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia³⁾.

**DEPARTAMENT
SKARBU PAŃSTWA**

Departament Skarbu Państwa

Zastępca Dyrektora
Departament Skarbu Państwa

Izabela Felczak-Poturnicka
Izabela Felczak-Poturnicka

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 4 kwietnia 2017 r. w sprawie szczegółowego sposobu gospodarowania niektórymi składnikami majątku Skarbu Państwa (Dz. U. poz. 729), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 21 lutego 2019 r. o zmianie ustawy o zasadach zarządzania mieniem państwowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 492)

**Za zgodność pod względem prawnym,
legislacyjnym i redakcyjnym**

Wydział Obsługi Legislacyjnej i Prawnej II
Naczelnik

Aleksandra Wrochna
Aleksandra Wrochna

18.07.18

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Departament Prawny
Dyrektor

Magdalena Przybysz
Magdalena Przybysz
radca prawny

18.07.18

DEPARTMENT
SKARBU PAŃSTWA

Kasjowa Dywizja
Departament Skarbu Państwa

Instytut Polityki Poinwestu

**Całkowicie pod względem prawnym.
Legislacyjnym i redakcyjnym**

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Departament Prawny
Dyrektor

Wydział Organizacji i Kierownictwa II
Zastępca

Magdalena Piłkiewicz
Instytut Polityki Poinwestu

Magdalena Piłkiewicz

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym, zwanej dalej „ustawą”, która zobowiązuje Radę Ministrów, do określenia w drodze rozporządzenia szczegółowego sposobu gospodarowania składnikami rzeczowymi majątku ruchomego, ich sprzedaży, dzierżawy, wynajmu, przekazywania i darowizny, a także likwidacji, uwzględniając konieczność ochrony interesów Skarbu Państwa.

Projekt rozporządzenia uwzględnia zasady, o których mowa w ustawie o zasadach zarządzania mieniem państwowym, wymóg stosowania trybu przetargu lub aukcji przy rozporządzaniu składnikami aktywów trwałych o znacznej wartości oraz określone w odrębnych przepisach zasady gospodarki finansowej jednostek sektora finansów publicznych.

Ze względu na szczególny charakter mienia państwowego w projekcie rozporządzenia określono zasady wyłaniania składników rzeczowego majątku ruchomego zbędnego i zużytego oraz postępowania z takim majątkiem.

Określono dwie podstawowe ogólne zasady gospodarowania składnikami majątku jednostki. Po pierwsze zobowiązuje jednostkę do wykorzystywania składników majątku ruchomego dla realizacji swoich zadań oraz do gospodarowania nimi w sposób oszczędny i racjonalny. Ponadto jednostka jest zobowiązana do utrzymania majątku w stanie niepogorszonego z uwzględnieniem normalnego zużycia oraz do zapewnienia nad nimi efektywnego nadzoru.

Projektowane rozporządzenie posługuje się pojęciem „jednostka”, przez co rozumie się organy administracji publicznej oraz kierowników jednostek, przez którego należy rozumieć osobę, które na podstawie odrębnych przepisów jest odpowiedzialna za gospodarowanie mieniem jednostki. Dlatego to kierownik jednostki podejmuje wszelkie decyzje związane z majątkiem, również dotyczące tego, które składniki mienia są w jednostce przydatne, a które należy uznać za zbędne lub zużyte. Decyzje te podejmuje na podstawie analizy stanu majątku, przeprowadzanej w toku bieżącej działalności albo przy okazji inwentaryzacji. Jednostka powinna ustalić wartość poszczególnych składników rzeczowych majątku ruchomego, aby móc dokonać właściwego wyboru co do sposobu zagospodarowania składników rzeczowych majątku ruchomego. Projekt rozporządzenia przewiduje obowiązek zamieszczania w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej jednostki informacji o zbędnych i zużytych składnikach rzeczowych majątku ruchomego, których wartość przekracza 1 200

złoty.

Zbędne lub zużyte składniki rzeczowe majątku ruchomego jednostki mogą być przedmiotem sprzedaży, oddania w najem lub dzierżawę, nieodpłatnego przekazania oraz darowizny. Zbędne lub zużyte składniki rzeczowe majątku ruchomego o znacznej wartości mogą być przedmiotem darowizny, jeżeli ich sprzedaż nie dojdzie do skutku.

Projekt rozporządzenia określa także, że przy gospodarowaniu zbędnymi składnikami rzeczowymi majątku ruchomego w pierwszej kolejności jednostka uwzględnia potrzeby innych jednostek.

Likwidacja zbędnych lub zużytych składników rzeczowych majątku ruchomego może nastąpić, jeżeli nie zostaną one niezagospodarowane w inny sposób.

Ponadto projekt rozporządzenia przewiduje, że w przypadkach zagospodarowania składników rzeczowych majątku ruchomego o wartości przekraczającej 200 000 złotych w drodze sprzedaży, oddania w najem lub dzierżawę, nieodpłatnego przekazania, darowizny albo też w drodze likwidacji, decyzja taka jest podejmowana w porozumieniu z Prezesem Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

W projekcie rozporządzenia przyjęto, że jednostka dokonuje sprzedaży składników rzeczowego majątku ruchomego o wartości przekraczającej wartość 1 200 złotych w trybie:

- 1) przetargu publicznego,
- 2) publicznego zaproszenia do negocjacji albo
- 3) aukcji.

Określone zostały szczegółowe zasady sprzedaży składników rzeczowego majątku ruchomego przez jednostkę we wskazanych powyżej trybach.

Projekt rozporządzenia określa także przypadki i zasady nieodpłatnego przekazywania składników rzeczowego majątku ruchomego innej jednostce lub jednostce samorządu terytorialnego, jak również instytucji gospodarki budżetowej.

W projekcie rozporządzenia uregulowane zostały także zasady likwidacji zbędnych lub zużytych składników rzeczowych majątku ruchomego w trybie sprzedaży na surowce wtórne albo przez zniszczenie, w przypadku gdy ich sprzedaż na surowce wtórne nie doszła do skutku lub była bezzasadna.

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt nie wywiera wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów

rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), w związku z czym nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w tych przepisach.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z wymogami określonymi w art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) zostanie udostępniony na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt nie wymaga zaopiniowania, dokonania konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi instytucjami i organami Unii Europejskiej. Projekt nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Zastępca Dyrektora
Departament Skarbu Państwa
Marcin Izdebski
DEPARTAMENT
SKARBU PAŃSTWA
Paweł Durzyński
RADCA PRAWNY

Paweł Durzyński

11
12
13